

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 4962 van 14 december 2007
in de zaak RvV X II**

In zake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse
Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X (eerste verzoeker), X (tweede verzoekster) en X (derde verzoeker), van Slowaakse nationaliteit op 24 september 2007 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de Minister van 17 augustus 2007 houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten en van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van 17 augustus 2007 houdende weigering van de vestiging met bevel tot terugbrenging.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemoirie.

Gelet op de beschikking van 6 november 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2007 om 9 uur 30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VAN TIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. In 2002 dienden verzoekers een asielaanvraag in die door de gemachtigde van de Minister onontvankelijk verklaard werd. Deze beslissing werd bevestigd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 9 juni 2000.

1.2. Op 13 maart 2007 diende tweede verzoekster een vestigingsaanvraag in als zelfstandige. Op dezelfde dag diende eerste verzoeker een vestigingsaanvraag in als echtgenoot van tweede verzoekster. Op dezelfde dag diende derde verzoeker een vestigingsaanvraag in als bloedverwant in nederdalende lijn van tweede verzoekster.

1.3. Op 17 augustus 2007 nam de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van eerste verzoeker, die ter kennis werd gebracht op 3 september 2007.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing

1.4. Op 17 augustus 2007 nam de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van tweede verzoekster, die ter kennis werd gebracht op 3 september 2007.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing.

1.5. Op 17 augustus 2007 nam de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van de vestiging met bevel tot terugbrenging ten aanzien van derde verzoeker, die ter kennis werd gebracht op 3 september 2007.

Dit vormt de derde bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Verweerder meent dat het annulatieberoep van de derde verzoeker onontvankelijk is. Verweerder werpt op dat de derde verzoeker geboren is in 1994 en derhalve minderjarig is. Verweerder vervolgt dat een minderjarige onbekwaam is tot het instellen van onderhavige vernietigingsprocedure.

2.2. De Raad merkt op dat het verzoekschrift ingediend wordt door eerste verzoeker, tweede verzoekster en derde verzoeker, waarbij niet vermeld wordt dat eerste verzoeker en tweede verzoekster optreden in de hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van derde verzoeker. In de repliekmemoirie wordt gesteld dat eerste verzoeker en tweede verzoekster niet alleen optreden in eigen naam doch als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind. Daargelaten de vraag of dergelijke kwestie kan rechtgezet worden in de repliekmemoirie, is de Raad van oordeel dat een dertienjarige alleszins over het vereiste onderscheidingsvermogen beschikt en aangezien beslissingen genomen met toepassing van de wetgeving betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen beslissingen zijn die persoonlijke rechten aanbelangen, is het annulatieberoep ingesteld door derde verzoeker ontvankelijk.

De exceptie wordt verworpen.

3. Over de gegrondheid van het beroep.

Voor wat betreft de eerste bestreden beslissing

3.1. De motivering van de eerste bestreden beslissing getroffen ten aanzien van de eerste verzoeker luidt als volgt:

“ In uitvoering van artikel 45 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 (...), wordt de vestiging, aangevraagd op 13/03/2007 door F. E.(...) geweigerd. Aan betrokkene wordt bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Motivering: beslissing genomen door de voogdijoverheid in toepassing van artikel 42, lid 3 van de wet van 15/12/1980 dat bepaalt dat de Minister of diens gemachtigde ten laatste voor het verstrijken van de zesde maand die op de VA volgt, over deze aanvraag beslist.

Reden van de beslissing:

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als echtgenoot: Betrokkene deed een aanvraag in functie van zijn echtgenote aan wie de vestiging is geweigerd. Hij voldoet evenmin aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als zelfstandige: betrokkene oefent een economische activiteit uit op een bijkomstige en/of marginale wijze.

3.2. In een eerste middel werpt eerste verzoeker de schending op van artikel 40 van de vreemdelingenwet juncto artikel 45 e.v. van het vreemdelingenbesluit.

3.3. Eerste verzoeker verwijst naar zijn stukken, die hij heeft overgemaakt aan de stad Gent en waaruit volgens hem duidelijk blijkt dat hij een zelfstandige activiteit uitoefent waarmee hij een bedrag verdient dat quasi gelijk is aan het leefloon voor samenwonenden. Verzoeker betoogt dat hij alle nodige formaliteiten voor het uitoefenen van zijn zelfstandige activiteit als folderbedeelder heeft gedaan. Volgens verzoeker heeft de stad Gent foutief melding gemaakt dat tweede verzoekster als zelfstandige aan de slag zou gaan. Eerste verzoeker benadrukt dat hij als pater familias zijn familie ging onderhouden. Volgens verzoeker blijkt uit het voorafgaande dat wel degelijk voldaan werd aan de voorwaarden van artikel 40 van de vreemdelingenwet juncto artikel 45 van het vreemdelingenbesluit. Volgens eerste verzoeker diende zijn attest van immatriculatie dan ook verlengd te worden. Eerste verzoeker benadrukt dat hij zich bovendien ook nog toelegt op interimjobs. Eerste verzoeker legt zijn arbeidsovereenkomsten voor uitzendarbeid neer tesamen met zijn loonbrieven. Eerste verzoeker stelt dat hij hierdoor in staat is om 1000 euro per maand te verdienen. Eerste verzoeker concludeert dat conform artikel 51, tweede lid, van het vreemdelingenbesluit het inkomstenniveau rekening houdend met zijn persoonlijke toestand ruimschoots voldoende is om te kunnen leven, waardoor ook artikel 51 van het vreemdelingenbesluit door de bestreden beslissing geschonden wordt.

3.4. Uit de door eerste verzoeker ondertekende aanvraag tot vestiging van 13 maart 2007, die zich bevindt in het administratief dossier, blijkt dat hij de vestiging gevraagd heeft als echtgenoot van tweede verzoekster.

3.5. Uit het administratief dossier blijkt dat eerste verzoeker in augustus 2007 stukken heeft overgemaakt aangaande zijn zelfstandige activiteit als krantenbedeler.

3.6. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de Minister rekening gehouden heeft met de door eerste verzoeker overgelegde stukken aangaande zijn zelfstandige activiteit, ook al had hij een vestigingsaanvraag als echtgenoot van tweede verzoekster ingediend.

3.7. In het administratief dossier bevinden zich de volgende stukken aangaande de zelfstandige activiteit van eerste verzoeker: een attest van aansluiting bij het Vrij Sociaal Verzekeringsfonds voor zelfstandigen, een niet door eerste verzoeker ondertekende overeenkomst abonnementenbedeling voor kranten van 2 juli 2007 en een verklaring omtrent de hoedanigheid van niet-belastingplichtige.

3.8. In de hierboven vermelde overeenkomst abonnementenbedeling voor kranten van 2 juli 2007 wordt niet omschreven hoeveel eerste verzoeker netto maandelijks verdient. Voormelde overeenkomst bevat enkel een tabel met een opgave van een vergoeding per bedeelde titel per adres. Uit deze tabel kan afgeleid worden dat eerste verzoeker enkel drie regio's bedeeft. De Raad acht het niet kennelijk onredelijk dat de gemachtigde van de Minister op basis van voormelde gegevens afleidt dat de zelfstandige activiteit van eerste verzoeker marginaal of bijkomstig is. Derhalve stelt de bestreden beslissing terecht dat eerste verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als zelfstandige. Artikel 40 van de vreemdelingenwet juncto artikel 45 van het vreemdelingenbesluit werden derhalve niet geschonden.

3.9. De door eerste verzoeker bij zijn verzoekschrift neergelegde facturen van juli en augustus 2007 ten laste van Deltamedia bevinden zich niet in het administratief dossier. Daarenboven stelt de Raad vast dat het door eerste verzoeker eenzijdig opgestelde verklaringen betreft van wat Deltamedia hem verschuldigd is. Eerste verzoeker legt geen documenten over waaruit blijkt dat Deltamedia de door hem opgeëiste bedragen zou betaald hebben. Derhalve kunnen deze documenten bezwaarlijk als bewijskrachtige documenten aanvaard worden. De door eerste verzoeker neergelegde documenten aangaande zijn interimarbeid bevinden zich evenmin in het administratief dossier. Bovendien betreft het hier stukken aangaande het uitoefenen van een activiteit als werknemer. Eerste verzoekers stelling dat de bestreden beslissing artikel 51 van het vreemdelingenbesluit schendt, kan niet gevolgd worden, aangezien zij deels steunt op stukken die niet aan de gemachtigde van de Minister werden voorgelegd. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker hierbij een derde keer de grondslag van zijn vestigingsaanvraag wijzigt.

Het eerste middel is niet gegrond.

3.10. In een tweede middel werpt eerste verzoeker de schending op van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Eerste verzoeker bekritiseert de bestreden beslissing daar waar ze stelt dat hij evenmin voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als zelfstandige en dat hij een economische activiteit uitoefent op een bijkomstige en/of marginale wijze. Eerste verzoeker preciseert dat de gemachtigde van de Minister er niet bijzegt op welke wettelijke basis men zich baseert om dit te beweren, welke voorwaarden moeten voldaan zijn en waar die voorwaarden kunnen gevonden worden. Eerste verzoeker concludeert dat de beslissing niet in rechte gemotiveerd is.

3.11. De bestreden beslissing is duidelijk in rechte gemotiveerd aangezien ze verwijst naar artikel 45 van het vreemdelingenbesluit. Artikel 45, § 1, derde lid, van het vreemdelingenbesluit bepaalt het volgende: *“Voor het einde van de vijfde maand na de aanvraag tot vestiging, moet de E.G.-vreemdeling hetzij een werkgeversattest overeenkomstig het model van bijlage 19 bis overleggen, wanneer hij een werkzaamheid in loondienst uitoefent of wil uitoefenen, hetzij*

de documenten die vereist zijn voor de uitoefening van het beroep wanneer hij een werkzaamheid anders dan in loondienst uitoefent of wil uitoefenen.”

Artikel 45, § 3, van het vreemdelingenbesluit bepaalt het volgende: *“De Minister of zijn gemachtigde weigert de vestiging indien de voorwaarden tot vestiging niet vervuld zijn. De burgemeester of zijn gemachtigde weigert de vestiging indien de vereiste documenten niet werden overgemaakt in de § 1, derde lid, voorziene termijn. In beide gevallen wordt de vreemdeling van deze beslissing kennisgegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van de bijlage 20, dat zonodig een bevel om het grondgebied te verlaten bevat.”*

3.12. Bij de toepassing van voormeld artikel 45 van het vreemdelingenbesluit, dat een uitvoering vormt van artikel 40, § 1 van de vreemdelingenwet, dient rekening gehouden te worden met de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen inzake het vrij verkeer van E.U.-onderdanen. Hieruit blijkt dat dit vrij verkeer gewaarborgd wordt aan personen die een reële en daadwerkelijke bezigheid van economische aard verrichten of wensen te verrichten, met uitsluiting van werkzaamheden van zo geringe omvang dat zij louter marginaal en bijkomstig blijken (Hof van Justitie, arrest Levin, nr. 53/81, 23 maart 1982). Gelet op de marginale en bijkomstige zelfstandige activiteit van eerste verzoeker, stelt de bestreden beslissing terecht dat hij niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 45 van het vreemdelingenbesluit.

Het tweede middel is derhalve niet gegrond.

Voor wat betreft de tweede bestreden beslissing

3.13. De motivering van de tweede bestreden beslissing getroffen ten aanzien van de tweede verzoekster luidt als volgt:

“ In uitvoering van artikel 45 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 (...), wordt de vestiging, aangevraagd op 13/03/2007 door F. E,(...) geweigerd. Aan betrokkene wordt bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Motivering: beslissing genomen door de voogdijoverheid in toepassing van artikel 42, lid 3 van de wet van 15/12/1980 dat bepaalt dat de Minister of diens gemachtigde ten laatste voor het verstrijken van de zesde maand die op de VA volgt, over deze aanvraag beslist.

Reden van de beslissing:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op vestiging als zelfstandige: Mevrouw F. legde geen enkel bewijsstuk voor van haar zelfstandige activiteit.”

3.14. In een eerste middel werpt tweede verzoekster de schending op van artikel 40 van de vreemdelingenwet juncto artikel 45 e.v. van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenbesluit).

3.15. Tweede verzoekster betoogt dat zij zich toegelegd heeft op interimarbeid. Verzoekster stelt dat uit haar arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid en haar loonbrieven blijkt dat wel degelijk voldaan werd aan de voorwaarden van artikel 40 van de vreemdelingenwet juncto artikel 45 van het vreemdelingenbesluit. Volgens tweede verzoekster diende haar attest van immatriculatie dan ook verlengd te worden.

3.16. Uit de door tweede verzoekster ondertekende aanvraag tot vestiging van 13 maart 2007, dat zich bevindt in het administratief dossier, blijkt dat zij de vestiging aangevraagd heeft als zelfstandige. Uit het administratief dossier blijkt dat tweede verzoekster geen stukken heeft voorgelegd waaruit een zelfstandige activiteit blijkt.

3.17. De bij het verzoekschrift neergelegde arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid en loonbrieven in het kader van interimarbeid hebben betrekking op de hoedanigheid van verzoekster als werknemer, daar waar zij een vestigingsaanvraag als zelfstandige heeft aangevraagd. De betrokken stukken bevinden zich alleszins niet in het administratief dossier zodat de gemachtigde van de Minister er ook geen rekening mee kon houden.

Het eerste middel is niet gegrond.

3.18. In een tweede middel werpt tweede verzoekster de schending op van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Tweede verzoekster bekritiseert het feit dat de bestreden beslissing enkel stelt dat zij geen enkel bewijsstuk voor haar zelfstandige activiteit heeft voorgelegd. Tweede verzoekster preciseert dat de gemachtigde van de Minister er niet bijzegt op welke wettelijke basis men zich baseert om dit te beweren, welke voorwaarden moeten voldaan zijn en waar die voorwaarden kunnen gevonden worden. Tweede verzoekster concludeert dat de beslissing niet in rechte gemotiveerd is.

3.19. De bestreden beslissing is duidelijk in rechte gemotiveerd aangezien ze verwijst naar artikel 45 van het vreemdelingenbesluit. Uit het hierboven geciteerde artikel 45, §1, derde lid en §3 van het vreemdelingenbesluit volgt dat artikel 45 van het vreemdelingenbesluit duidelijk omschrijft dat indien binnen de gestelde termijnen geen bewijs van zelfstandige activiteit wordt overgemaakt, de vestigingsaanvraag geweigerd wordt.

Het tweede middel is niet gegrond.

Voor wat betreft de derde bestreden beslissing

3.20. De motivering van de derde bestreden beslissing getroffen ten aanzien van de derde verzoeker luidt als volgt:

“ In uitvoering van artikel 49 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 (...), wordt de vestiging, aangevraagd op 13/03/2007 door F. E,(...) geweigerd. Aan betrokkene wordt bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Motivering: beslissing genomen door de voogdijoverheid in toepassing van artikel 42, lid 3 van de wet van 15/12/1980 dat bepaalt dat de Minister of diens gemachtigde ten laatste voor het verstrijken van de zesde maand die op de VA volgt, over deze aanvraag beslist.

Reden van de beslissing:

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als bloedverwant in de nederdalende lijn: Betrokkene deed een aanvraag in functie van de vader aan wie de vestiging werd geweigerd.

3.21. In een enig middel werpt derde verzoeker de schending op van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Derde verzoeker bekritiseert de bestreden beslissing daar waar ze stelt dat hij een aanvraag deed in functie van de vader aan wie de vestiging werd geweigerd. Derde verzoeker preciseert dat de gemachtigde van de Minister er niet bijzegt op welke wettelijke basis men zich baseert om dit

te beweren, welke voorwaarden moeten voldaan zijn en waar die voorwaarden kunnen gevonden worden. Eerste verzoeker concludeert dat de beslissing niet in rechte gemotiveerd is.

3.22. De bestreden beslissing is duidelijk in rechte gemotiveerd aangezien ze verwijst naar artikel 49 van het vreemdelingenbesluit. Artikel 49, § 3, derde lid, en § 4 van het vreemdelingenbesluit bepalen het volgende: *“§ 3.- (...) Al naargelang de vreemdeling de nationaliteit van een Lidstaat van de Europese Gemeenschappen bezit of niet, wordt hij in het bezit gesteld van een verblijfskaart voor onderdaan van een Lidstaat van de Europese Gemeenschappen of een identiteitskaart voor vreemdelingen op voorwaarde dat de E.G.-vreemdeling met wie de vreemdeling zich komt vestigen, zelf in het bezit gesteld is van een verblijfskaart voor een onderdaan van een Lidstaat van de Europese Gemeenschappen. § 4.- De Minister of zijn gemachtigde weigert de vestiging indien de voorwaarden tot vestiging niet vervuld zijn. De vreemdeling wordt van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van de bijlage 20. Verder zijn ook de bepalingen van artikel 45, § 7, van toepassing.”*

Aangezien de vestiging geweigerd werd aan eerste verzoeker diende de gemachtigde van de Minister conform artikel 49 van het vreemdelingenbesluit de vestiging te weigeren aan derde verzoeker die een vestigingsaanvraag had ingediend als descendent van eerste verzoeker.

Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend en zeven door:

mevr. M. EKKA, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. L. JANS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS.

M. EKKA

